

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

§. VI. Excellentia resignationis & conformitatis voluntatis nostræ cum
divina.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

FARRA-
GOUTI-
LISSIN-
XII.

tem ad hoc pervenerit, ut seipsum
ex toto resignans & offerens Deo,
omnia propter ipsum intus ac fo-
ris pati aut subire paratus sit; tunc
reverà cum ipso bene agitur, &
non antè.

§. VI.

*Excellentia resignationis & confor-
mitatis voluntatis nostra cum
divina.*

1. Perfectio vita in hoc consistit, ut velimus
id omne & solum quod vult Deus.
2. Unde minima opera resignati magis placent
Deo, quàm maxima à voluntate propria profecta.
3. Summa lex Evangelica, seipsum desere-
re, & Christum sequi.
4. Pati pro Deo dulcissimum est.
5. Iustitiam Dei non aliter ac ejus misericor-
diam diligere, perfectiorum est virtus. De qua re
videnda est meditatio S. Bernardi Serm. 52. inter
parvos Sermones.

1. **B**ONA voluntas virtutum om-
nium fundum sive fundamen-
tum est. Unius autem esse cum
Deo voluntatis, id virtutes om-
nes excellit, & in hoc perfectio
est. Quisquis enim ita bona præ-
ditus est voluntate, ut sese abne-
get, ac propriæ renuntiet volun-
tati, seque liberrimè resignet ac
dedat voluntati Dei; ejus bona
voluntas est perfecta, idemque
absque formidine & anxia sui cu-
ra vitam transigit, caducaque ac
labentia cuncta proculcavit, & de
vita æterna obtinenda quamdam
se sentit habere certitudinem. E-
jusdem in omnibus cum Deo vo-
luntatis est, & pacem habet cum
Deo & in Deo imperturbabilem.
Hic ex Deo natus & verus Christi
discipulus est: quia mitis est & hu-

milis corde. Moderatè, suaviter
ac tranquillè ferre novit & verba
aspera, & truces gestus, sæva
opera, & quidquid demum in-
juriam, sive in ipsum sive in ami-
cos ejus conferri possit. Sedatè in-
quam & æquanimiter tolerat om-
nia quæ ipsi undecumque, sive à
Deo, sive à creaturis quibuscum-
que accidere queant. Eum pertur-
bare nihil potest, neque jactura
terrenarum rerum, vel amicorum
& cognatorum, neque corporis
adversa valetudo, neque ignomi-
nia, neque mors, neque vita, neque
Purgatorium, neque dæmon, ne-
que infernus. Quia enim ex ve-
ro ex amore divinæ se permisit
atque resignavit voluntati, &
nullius mortiferi peccati consci-
entia mordetur, facile illi tolera-
tu est, quidquid de eo fieri man-
dat Deus in a tempore atque æ-
ternitate. Itaque cum aliquid pa-
titur, & in omni rerum eventu,
ita cogitat ac dicit: *Domine, sicut
ipse ab æternitate, antequam ego es-
sem, voluisti, ita fiat, & non ut ego
volo. Non meum commodum, non
meam oblectationem querere debeo,
sed tuum honorem & tuam laudem.
Gratior mihi est tua sancta volun-
tas, quam optandi libertas. En igitur
me ipsum dedo, resigno, & per-
mitto tibi Deus meus, non in tempo-
re modo, sed etiam in ævum sempi-
ternum.*

^a Resignatio & conformitas voluntatis
nostræ cum divina non tantum est habenda
pro rebus temporaneis in hac vita, sed etiã
pro æternis in altera, salva semper Dei gra-
tia in statu charitatis.

Aa

2. Plu-

FARRA-
SO UTI-
LISS. IN-
STIT.

2.
Opus mi-
nimum
resignati
animi
præstat
maxime
ex pro-
pria vo-
luntate
perfecto.

3.
Evan-
gelica legu-
compen-
dium, ab-
negare
seipsum,
& Chri-
stum se-
qui.

Plurimi sunt qui hunc aut il-
lum vivendi modum, hæc aut illa
bona appetant : sed plerumque
totum quod agunt , ex propria
voluntate procedit. Qui autem
integra resignatione omnem vo-
luntatem suam in Deum trans-
fudit, atque in ipso firmavit , is
omnia quæ illi Deus in tempore
vel æternitate evenire voluerit, li-
bens suscipit, suamque volunta-
tem divino beneplacito in om-
nibus corformat, ^a Itaque nihil
equidem dicere dubitem, vel uni-
cam Salvationem Angelicam,
cum sui ipsius abnegatione , ad
perpetuam gloriam Dei prolatâ,
meliorem vilioremq; esse etiam
multis Psalteriis ex propria vo-
luntate seu cum proprietate per-
lectis.

Dominus noster Jesus Christus
id doctrina & consiliis suis in no-
bis efficere voluit, ut neque pro-
spera, neque adversa, nos inordi-
natè afficiant aut permoveant,
sed ab his absoluti & expediti vi-
tam internam ; puram atque fe-
datam agamus. Sicut enim cun-
ctâ Dei mandata eò spectant , ut
vitiis omnibus vale faciamus, ea-
que superemus, & ex vera obedi-
entia ob honorem Dei nostotos
ad exequendas colendasque vir-
tutes liberè offeramus ; ita omniũ
consiliorum Dei summa hæc est,
ut nos ipsos deseramus ac vinca-
mus, totosque Deo dedamus, &
Christum sequamur, internæ san-
ctæque tranquillitati & quieti o-
peram dando.

Non potest fieri, ut aliquis pro
Dei gloria quidquam sultineat,
quin in eo ipso quod patitur, sa-
porem quemdam Divinitatis per-
cipiat. Et licet nihil fortassis illi
sentire, id est, sensibilibiter gustare
contingat (Deo se ad tempus oc-
cultante ;) hoc ipso tamen non
potest non bene illi quod patitur
sapere, quod se illud ad æternam
Dei gloriam ferre velle cognos-
cit. Sed obsecro, cur hæc dicun-
tur, nisi ut hi qui in afflictione
sive mentis obnubilatione positi
sunt, illis uti contentur?

Si quis eò pertingere posset, ut
Dei erga se iusticiam parinde ut
misericordiam exoscularetur ac
diligere, is reverà peccatorum
suorum omnium atque etiam pœ-
narum illis debitarum tam facile
plenam obtineret veniam, b quàm
facile una aquæ guttula iu arden-
ti fornace consumitur. Nec in hoc
grandis situs est labor, sed potiùs
gaudium ingens : multò enim ju-
cundius est divinæ se permittere
vel resignare iustitiæ, quàm mise-
ricordiæ, eò quod major in illo
sita sit mortificatio.

^a Sic ferè Isaias cap. 1. sacrificium vocat
abominationem; & cap. 58. dicit Deus, je-
junia Iudæorum sibi displicere, quia, *Eccè
in die jejunii vestri invenitur voluntas vestra.*
Est enim voluntas nostra, honorum operum
lepra, teste B. Bernardo, quem vide Serm. 3.
de Resurrect. & 71. in Cantica.

^b Nempe ob excellentem actum perfe-
ctissimæ charitatis, e qua tam heroica resi-
gnatio oritur, & interdum sufficiens esse
potest ad tollendũ reatum pœnæ; vt passim
docent Theologi: Estque talis actus in viro
perfecto consolatione plenissimus.